

De Geheime Kersentuin

De Geheime Kersentuin

een toneelstuk naar Tjechovs' Kersentuin,
met o.a. Peter Pan en Alice uit Wonderland

Marieke Nijmanning

UITGEVERIJ XSEBRA BV

De Geheime Kersentuin

Een toneelstuk naar Tjechovs' Kersentuin, met o.a. Peter Pan en Alice uit Wonderland

Marieke Nijmanning

ISBN 9789492210456

NUR 307

© 2017 – UITGEVERIJ XSEBRA BV

Cover illustratie: Marieke Nijmanning

www.nijmanning.nl

marieke@nijmanning.nl

Het uitvoeren van dit toneelstuk moet worden aangemeld bij Stichting Bredero, waar de auteur haar uitvoeringsrechten heeft ondergebracht. Voor meer informatie zie: www.stichtingbredero.nl

Voor uitvoeringen is deze uitgave ook als e-book of PDF beschikbaar op aanvraag via info@xsebra.nl

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van UITGEVERIJ XSEBRA BV.

Inhoud

De onderliggende verhalen	9
Rollen	15
Het toneelstuk	
Akte 1. De thuiskomst	23
Akte 2. Peter Pan en Alice in Wonderland	53
Akte 3. Johannes en Mary	89
Akte 4. Sluwe plannen	113
Akte 5. Het taartjesproces	131
Akte 6. Het verraad	149
Akte 7. De geheime kersentuin	163
Algemene regietips	175
Kleding- & decortips	179
Acteertips	181
Tips voor de première	183

De onderliggende verhalen

Onder het toneelstuk *De Geheime Kersentuin* liggen bestaande verhalen. Hieronder zullen deze klassiekers kort toegelicht worden.

De Kersentuin

Anton Pavlovitsj Tsjechov (1860 – 1904, Rusland) schreef vele toneelstukken. Zijn laatste was *De Kersentuin*.

In dit verhaal keert Ljoebov terug op haar landgoed. Anja, haar dochter, vond dat het tijd werd. Ljoebov wilde eerst niet, omdat haar zontje Grisja een paar jaar geleden verdrong in een rivier vlakbij het landgoed. Maar toch gaat ze, zeker gezien de hoeveelheid schulden die zich opstapelen. De kans is groot dat het landgoed geveild gaat worden.

Jepichov is de boekhouder van Ljoebov, ze noemen hem ook wel Piet Pechvogel of Jan Ongeluk. Lopachin is een koopman en goede vriend van de familie, hij stelt voor om zomerhuisjes te bouwen op de plek van de kersenboomgaard. Ljoebov weigert, ze is juist dol op haar kersentuin. In het verdere stuk wordt er om verliefdheden heen gedraaid en worden er allerlei pogingen ondernomen om het landgoed te behouden.

Uiteindelijk verraadt Lopachin Ljoebov, want hij koopt stiekem zelf het landgoed met de kersentuin.

Het toneelstuk eindigt met het geluid van cirkelzagen: de kersentuin wordt omgehakt.

Fris, de oude bediende van 87 jaar, blijft alleen achter.

De Geheime Tuin

Frances Hodgson Burnett (1849 – 1924, Engeland) schreef *De Geheime Tuin* in 1911.

Hoofdrolspeelster Mary is een verwend meisje dat bij haar oom Archibald in Engeland moet gaan wonen, omdat haar ouders overleden zijn. Mary verveelt zich stierlijk in het enorme huis. Haar oom bemoeit zich niet met haar, want hij rouwt nog steeds om zijn overleden vrouw. Ook aan haar ziekelijke neefje Colin heeft ze niets. Die is net zo verwend als Mary en ligt de hele dag op bed. Op een dag vindt Mary een geheime tuin. Deze ommuurde rozentuin was de lievelingsplek van de moeder van Colin. Na haar dood sloot Archibald de tuin rigoureuus af, op slot: verboden terrein. Maar een roodborstje wijst Mary de weg en samen met Dickon (het broertje van een bediende van Mary) maakt Mary de geheime tuin weer mooi. Dickon is een grote dierenvriend en weet veel van de natuur.

Mary verandert. Ze krijgt kleur op haar wangen, de natuur maakt haar vriendelijker. Maar ze heeft nog genoeg pit om de strijd met Colin aan te gaan. Colin is verrast, want niemand heeft hem ooit tegen durven spreken. Mary rijdt Colin in zijn rolstoel naar de geheime tuin. Met z'n drieën planten ze plantjes en Mary en Dickon helpen Colin om weer te leren lopen.

Wanneer Archibald ze na een tijdje ziet zijn er drie wonderen. Colin kan lopen, Mary is aardig geworden en Archibald kan weer lachen.

Alice in Wonderland

Lewis Carroll (1832 — 1898, Engeland) schreef *Alice in Wonderland* in 1865. En in 1871 kwam het vervolg *Through the Looking-Glass* uit. Alice zit naast haar zus, bij de rivier, en leest een saai boek. Alice verveelt zich, maar dan rent er opeens een wit konijn langs. Een keurig wit konijn met een jasje en dasje en zijden handschoenen aan. Het witte konijn kijkt steeds op zijn zakhorloge, hij heeft haast. Alice volgt

het witte konijn. Ze valt diep in een konijnenhol en komt terecht in een wonderlijke wereld. Alice ontmoet daar vreemde figuren, zoals een waterpijprokende rups, een gekke hoedenmaker (Mad Hatter), een grijnzende kat die zomaar kan verdwijnen, en een woeste Hartenkoningin. Alice voert verwarrende gesprekken en moet veel thee drinken. En er is ook nog een eigenaardige rechtszaak rondom het stelen van taartjes en een winnaarswedstrijd waarbij iedereen wint en Alice haar eigen vingerhoedje als prijs krijgt. Na een boel avonturen wordt Alice wakker bij de rivier, naast haar zus.

Peter Pan

James Matthew Barrie (1860 - 1937, Schotland) schreef drie werken waarin Peter Pan voorkomt. Eerst een sprookje waarin Peter Pan als personage voor het eerst opduikt; daarna de bekende roman *Peter en Wendy* en vervolgens schreef Barrie ook nog een toneelstuk over Peter Pan.

Peter Pan is een jongen die niet ouder wil worden. Daarom liep hij bij zijn ouders weg en ging hij bij de elfjes in het park wonen. Tinkelbel is het elfje dat altijd bij Peter is en heimelijk een beetje verliefd op hem is. Net als Wendy, een meisje dat gelooft in sprookjes. Peter Pan bezoekt haar en haar broertjes. Wendy probeert Peter uit te leggen wat een kusje is, maar dat wordt door elkaar gehaald met een vingerhoedje. Peter Pan leert Wendy en haar broertjes vliegen door aan vrolijke dingen te denken. Ze vliegen naar het land van Peter Pan, daar waar de Verloren Jongens zijn en Kapitein Haak. Peter Pan sloeg ooit Haaks hand eraf en voerde die aan een krokodil. Net die krokodil die eens een wekker inslikte en sindsdien tikt. Kapitein Haak is nu bang voor getiktak. Wanneer Peter Pan Wendy en haar broertjes weer naar hun ouders brengt, vraagt Wendy hem te blijven. Maar Peter Pan zou

dan volwassen moeten worden en dat wil hij niet. Peter Pan blijft altijd jong.

De Kleine Johannes

Frederik van Eeden (1860 – 1932, Nederland) laat in zijn boek *De Kleine Johannes* een raadselachtige wereld zien.

Johannes stapt op een avond in een bootje. Dobberend op het meer ziet hij een libelle veranderen in een elfje, genaamd Windekind. Windekind maakt hem klein, zodat Johannes met Windekind mee kan gaan. Dat is het begin van andere ontmoetingen, bijvoorbeeld met kabouter Wistik, Pluizer, Dokter Cijfer en Hein (de dood). De kleine Johannes vindt de wereld van zijn nieuwe vrienden beter dan de materialistische wereld van de mensen. Daarbij ligt zijn vader op sterven, dus de magische wereld is veel prettiger. Maar uiteindelijk kiest Johannes toch voor de mensenwereld.

De Vos Reynaarde

Het is niet helemaal duidelijk wie het heldendicht *Van den Vos Reynaerde* over de sluwe Reinaart de Vos schreef. Waarschijnlijk door Willem Madocke of Madoc. In ieder geval verscheen het epos ergens in de 13e eeuw.

Het werk is helemaal in dichtvorm en begint aan het hof bij Koning Nobel (dat is een leeuw). Alle dieren zijn er, behalve Reinaart. Dat is dus een mooie gelegenheid om eens goed over Reinaart te klagen. Reinaart zit er niet mee om vrienden te verraden en om andere dieren een kopje kleiner te maken. Koning Nobel zegt Reinaart te dagvaarden, er moet een rechtszaak komen. Koning Nobel wenst hem zelf te spreken. Iedereen waarschuwt de koning voor Reinaart: vertrouw hem niet! Maar ook Koning Nobel laat zich voor de gek houden en Reinaart

weet te ontkomen. Reinaart de Vos zal zich altijd overal uit wurmen. Reinaart bedondert iedereen.

Zes compleet verschillende verhalen, waarin de volwassenwereld er niet al te best vanaf komt. In het nieuwe toneelstuk *De Geheime Kersentuin* zullen vele personages terugkomen. Samen vertellen zij een nieuw verhaal.

Rollen

De rollen in dit stuk bestaan vaak uit gecombineerde rollen uit de verschillende klassiekers. Hieronder worden alle rollen genoemd, waarbij aangegeven is op basis waarvan ze gecreëerd zijn. Ook worden er specifieke kenmerken gegeven, als dat van toepassing is.

- Ljoebov Ljoebov is van adel. Zij is de eigenaresse van het landgoed met de kersentuin en ze is in dit toneelstuk de moeder van Alice.
- Alice Alice is, zoals haar naam al doet vermoeden, Alice uit Wonderland. Maar ze is ook een beetje Anja, omdat ze hier de dochter van Ljoebov is. En ook een beetje Wendy, omdat ze met Peter Pan bevriend raakt.
- Fris Fris is de butler van Ljoebov en in dit toneelstuk ook de opa van Johannes.
Als personage is hij gevormd uit een combinatie van twee personages uit *De Kersentuin* van Tsjechov, namelijk Fris en Jepichodov. Maar hij is ook het witte konijn uit *Alice in Wonderland*.
Fris is 87 jaar en heeft altijd haast. Hij is soms zenuwachtig en onhandig, en vaak grappig. Hij ziet er keurig uit met een net jasje aan, een zakhorloge in z'n vestzak en hij draagt lange witte handschoenen.

- Johannes Johannes is de kleinzoon van Fris en is vaak op het landgoed te vinden, omdat hij een grote dierenvriend is.
Deze rol is natuurlijk gebaseerd op *De Kleine Johannes*, maar ook op Dickon uit *De Geheime Tuin*. Deze karakters lijken op elkaar, in de zin dat ze dierenvrienden zijn en ze ook met dieren kunnen praten.
- Archibald Archibald is de rijke buurman van Ljoebov, de vader van Colin en de oom van Mary. Zijn personage komt uit *De Geheime Tuin*.
- Mary Mary is het nichtje van Colin en Archibald. In het begin was ze chagrijnig, maar voordat dit toneelstuk begint is ze al veel aardiger geworden. Haar karakter komt uit *De Geheime Tuin*.
- Colin Colin zit altijd binnen, komt nooit naar buiten. Zijn personage komt uit *De Geheime Tuin*. In het boek denkt iedereen dat hij ziek is, maar in dit toneelstuk zit hij gewoon liever achter zijn computer. Omdat hij nooit beweegt valt zelfs gewoon lopen hem zwaar.
- Reinaart Reinaart de Vos is ook Lopachin uit *De Kersentuin*, hij die Ljoebov bedriegt.
Reinaart praat in rijm tegen Ljoebov, omdat hij een sluwe verkoper is. Tegen zijn partner James Haak hoeft hij niet te dichten, want Haak weet van alle sluwe plannen af.

- Haak** James Haak is vanzelfsprekend Kapitein Haak uit de verhalen van Peter Pan. In dit stuk is hij ook de zakenpartner van Reinaart de Vos.
- Mad Hatter** Mad Hatter is de malle hoedenmaker uit *Alice in Wonderland*. Hij ziet er mal uit en heeft altijd een grote hoed op zijn hoofd.
- Hartenkoningin**
Hartenkoningin komt ook uit *Alice in Wonderland* en is een speelkaart, namelijk de koningin van harten. Ze loopt altijd met een flamingo onder haar arm.
- Rups** Rups komt uit Alice in Wonderland. Hij is paars en rookt graag zijn waterpijp. Hij praat heel langzaam, slaperig haast, maar toch ook streng.
- Humpty en Dumpty**
Humpty en Dumpty zijn twee kersen die met hun stelen aan elkaar vastzitten. Deze olijke tweeling is gebaseerd op enkele figuren uit *Through the Looking-Glass* van Lewis Carroll, namelijk: de tweeling Tweedledum & Tweedledee; het ei Humpty Dumpty en de Teigerlelie-bloem. Omdat deze pratende kersen aan elkaar vastzitten, lopen ze erg waggelend.
- Tinkelbel** Tinkelbel hoort bij Peter Pan. Ze is niet op het toneel te zien, alleen te horen. Ze praat via belletjes, die ze soms woest laat rinkelen.

Rollen uitbreiden

Het aantal rollen kan uitgebreid worden. Zo kunnen de rollen van Alice, Mary en Johannes door verschillende mensen gespeeld worden. Dan is bijvoorbeeld Alice in de kersentuin een andere dan Alice in de geheime tuin. Alice, Mary en Johannes veranderen immers door het drankje dat ze drinken. Op die manier worden drie rollen vermeerderd tot zes rollen.

En er kunnen aanvullend korte scènes verzonnen worden, zoals meer vreemde wezens in de geheime tuin uit de boeken *Alice in Wonderland* en *De Kleine Johannes*.

Rollen inkrimpen

Het aantal spelers kan ook ingekrompen worden door dubbelrollen in te voeren. Zo kunnen de rollen die uitsluitend in de geheime tuin spelen (alle dieren, Peter Pan, Mad Hatter en Hartenkoningin) door eenzelfde persoon gespeeld worden als een rol die uitsluitend in de kersentuin verblijft (alle volwassenen, dus Ljoebov, Archibald, Fris, Reinaart de Vos en James Haak). Dan worden bijvoorbeeld de volgende rollen gekoppeld:

- Ljoebov & Rups
- Archibald & Humpty
- Fris & Dumpty
- Reinaart de Vos & Mad Hatter
- James Haak & Hartenkoningin

Daarbij kan Tinkelbel door iedereen gespeeld worden. Zij komt niet op het toneel en ze praat alleen via rinkelen van belletjes (door iemand achter de schermen).

Met al deze aanpassingen kan het aantal spelers teruggebracht worden tot 9 spelers.

Het toneelstuk

Akte 1 - De Thuiskomst

Waarin Ljoebov en Alice na een lange tijd thuiskomen; Butler Fris als een stresskonijn rondjes rent; Johannes en Alice groter zijn geworden; en Reinaart de Vos het over zomerhuisjes heeft.

Met Ljoebov, Fris, Alice, Johannes en Reinaart

Scène 1.1 Kussen en sussen

met Ljoebov, Fris, Johannes en Alice

[Fris rent het podium op. Hij kijkt continu op zijn zakhorloge.]

Fris

De barones, de barones! Ze komt er aan. Als ik alles maar aan kant heb. Vlug vlug. Gauw Gauw. Snel snel.

*[Johannes sjokt ook het podium op. Hij zucht.
Fris probeert zenuwachtig zijn strik te strikken.]*

Fris

Oh oh, ik krijg mijn strik niet gestrikt. En als ik mijn strik niet gestrikt krijg, dan kan ik mevrouw de barones niet onder ogen komen. En als ik mevrouw niet onder ogen kan komen, dan kan ik niet meer werken. En als ik niet meer kan werken, dan hebben we geen geld. En als we geen geld hebben, dan zullen we op straat leven.

We worden zwervers, jongen, we worden zwervers!

Johannes

Zal ik dan maar even helpen, Opa?

Fris

Nou ja, als je denkt dat je strikken kunt.

[Johannes strikt het strikje van zijn opa.]

Fris

Elke dag zit er wel iets tegen. Eergister vroor het opeens, terwijl de kersenbomen al in bloei staan. Het weer werkt nooit mee, nooit. Maar ik klaag niet hoor. En gister waren het mijn schoenen die kraakten, het was niet te doen, geloof me. En dan nu weer die strik. Maar ik klaag niet. Ze noemen me ook wel Jan Ongeluk of Piet Pechvogel. Maar ik klaag niet, ik ben er aan gewend, ik kan er zelfs om lachen.

Johannes

Het komt allemaal wel goed, Opa.

Fris

Goed? Goed? Het moet perfect zijn! Mevrouw is hier al zó lang niet geweest, sinds de dood van haar kleine jongen. Ik ben zó blij dat ze weer terug is. Het moet perfect zijn, hoor je?
Perfect!

Johannes

We hebben toch goed op haar huis gepast, Opa? Ze zal vast tevreden zijn.

Fris

Tevreden? Tevreden? Ze moet dolenthousiast zijn, hoor je, dolenthousiast!

Johannes

Ja ja.

Fris

En aangezien iedereen hier ontslagen is: de boekhouder, de tuinman, de kok, ben ik dat nu allemaal. Ik ben de butler, ik ben de boekhouder, ik ben de tuinman, ik ben de kok.
Allemaal. Het is niet doen, niet te doen. Maar ik klaag niet hoor.

Johannes

Tuurlijk niet.

[Johannes moet er om lachen.]

Fris

Ja, lach er maar om. Maar het is niet grappig. De crisis heeft hier keihard toegeslagen. En mevrouw blijft maar strooien met geld. Hoeveel ze de boekhouder, de tuinman en de kok heeft meegegeven, niet normaal, die konden gelijk met glorieus pensioen.

Johannes

Maar, jij bent dus niet ontslagen?

Fris

Nee zeg, het idee. Ik ken mevrouw al toen ze nog een kind was. Ik zou niet zonder haar kunnen. En zij niet zonder mij, zeker niet... denk ik, misschien, eventueel.

Johannes

Ze is dol op je, dat kan ik mij nog wel herinneren.

Fris

Tja, heel misschien, eventueel.

Maar goed, ik heb dus alles – als arme oude butler zijnde – alles alleen moeten doen. Om tureluurs van te worden.

Johannes

Ik help je nu toch?

Fris

Ja ja.

Johannes

Het komt allemaal goed.

Fris

O jee, ik moet nog koffie zetten. Mevrouw is gek op koffie. Dol op koffie.

Johannes

Je hebt al koffie gezet, Opa. Kijk, alles staat klaar.

Fris

En jij? O jee, ik moet je fatsoeneren.

[Fris plukt aan zijn kleinzoon. Haar glad strijken, t-shirt in z'n broek proppen.]

Johannes

Nou, nou, rustig maar.

Fris

En wel netjes praten, hoor.

Johannes

Dat doe ik toch?

Fris

Ach, jongen, je moest eens weten hoe anders ze in adellijke kringen praten.

Johannes

Tja, geen idee.

Fris

Dat had ik je dus moeten vertellen. Allang moeten vertellen. O jee, het gaat helemaal in de soep lopen. Luister goed, jongen, luister goed.

Johannes

Waarnaar?

Fris

Het is eten, niet dineren. Het is ijskast, geen koelkast. Het zijn taartjes, geen gebakjes. Het is zitkamer, geen huiskamer of woonkamer. Het is jurk, geen japon.

Johannes

Ik zou nooit japon zeggen.

Fris

Ssst, anders raak ik de draad kwijt. Het is kriebel, geen jeuk. Het is boos, niet kwaad. Het is geestig, niet grappig. Het is grootvader, geen opa. Het is een onderbroek, geen slipje.

Johannes

Dat zou ik nooit...

Fris

Ssst. Het is vlug, niet snel. Het is wc, geen toilet.

Johannes

Ik dacht dat toilet netjes was.

Fris

Je bent gewoon niet goed opgevoed, jongen, je weet niets. Niets!

[Fris begint weer met het plukken aan de kleren van Johannes en het gladstrijken van zijn haar.]

Johannes

Auw, dat doet zeer, Opa.

Fris

Het is pijn, niet zeer. Grootvader.

Johannes

U doet me pijn, Grootvader.

[Geluid achter de schermen. Er zijn mensen in aankomst.]

Fris trekt zijn lange witte handschoenen aan.]

Johannes

Zou ik ze nog herkennen, Ljoebov en Alice? Het is al zo lang geleden.

Fris

Mevrouw Ljoebov.

Johannes

Ja ja, Mevrouw Ljoebov.

Fris

Jij en Alice waren vroeger dikke maatjes, hele zomervakanties speelden jullie met elkaar. En als Alice net zo lief is als haar moeder, dan komt het prima in orde.

Johannes

Misschien wel.

[Ljoebov en Alice komen op. Ljoebov is vreselijk blij. Ze kust de stoelen en de tafel.]

Ljoebov

Dag lief tafeltje van me. Oh, mooie lieve stoelen. Wat fijn om jullie weer te zien. Dag mijn heerlijke kersentuin, mijn grote liefde, wat sta je er prachtig bij.

[Fris komt schuchter naar voren met een kop koffie.]

Ljoebov

Oh, lieve Fris. Ik ben zo blij dat jij er bent.

[Ljoebov zoent Fris.]

Ljoebov

Koffie! Wat zalig. Ik ben verslaafd aan koffie.

Ik drink het dag en nacht. En natuurlijk weet jij dat, jij ouwe lieverd.

[Ljoebov drinkt van haar koffie. En dan ziet ze Johannes.]

Ljoebov

Maar wie is dat? Het zal toch niet...?

Fris

Het is Johannes, mijn kleinzoon, mevrouw. U weet wel. Hij logeert hier deze zomer, hij heeft me enorm geholpen de laatste tijd.

Ljoebov

Nee maar, wat ben jij groot geworden.

[Johannes geeft Ljoebov een hand.]

Johannes

Dag mevrouw.

Fris

En waar is jonkvrouw Alice, als ik vragen mag?

[Fris kijkt quasi onwetend over het hoofd van Alice heen.]

Alice

Dat ben ik, mallerd.

Fris

Dat kan niet.

Alice is een klein meisje, u bent een jonge vrouw. En erg lang bovendien. U moet zich dus vergissen.

Alice

Dag Fris, wat fijn om u weer te zien.

[Alice geeft Fris een knuffel.

Ljoebov pakt haar portemonnee.]

Ljoebov

Ik zal je even wat vakantiegeld geven, Johannes. Eens even kijken...

Alice

Mama, dat kan niet. We kunnen nauwelijks eten kopen en jij geeft alles maar weg.

Ljoebov

Ach ja, ik ben je domme moeder, met mij valt niets te beginnen. Maar een beetje zakgeld moet er toch wel vanaf kunnen?

Johannes

Dat hoeft echt niet, mevrouw. Echt niet.

Fris

Precies. Johannes, laat jij Alice maar even het merelnest zien. Toe maar. Mevrouw en ik hebben het een en ander te bespreken.

Ljoebov

Toch geen geldzaken, hoop ik. Ik praat niet graag over geld, dat weet je. En ik ben er net.

Fris

Ik ben bang dat uitstel geen optie is, mevrouw.
[Fris duwt Johannes en Alice het toneel af.]

Ljoebov

Nou, kom dan maar op, beste Fris.

[Fris zet z'n bril of monocle op.]

Fris

Ach mevrouw, waar moet ik beginnen?

Ljoebov

Begin maar bij het begin. En ga dan door tot je aan het einde komt. Daarna stop je.

Fris

Nou ja, het begon met de crisis. U weet wel, de financiële crisis.

Ljoebov

Maar natuurlijk, daarom probeer ik de mensen ook zoveel mogelijk te ondersteunen.

Fris

Misschien wel iets te veel, mevrouw.

Ljoebov

Je kunt mensen nooit te veel helpen, mijn beste Fris.

Fris

Maar wie gaat ú dan helpen, mevrouw de barones?

Ljoebov

Hoezo? Waarmee?

Fris

U heeft al uw geld weggegeven, mevrouw.

Meer zelfs. Meer dan al uw geld.

Ljoebov

Wil je zeggen dat ik niets meer heb?

Fris

Minder dan niets.

Ljoebov

Hoe kun je nu minder dan niets hebben?

Fris

Dat heet schulden.

Ljoebov

Schulden? Overdrijf je nou niet een beetje?

Fris

Een beetje boel schulden, mevrouw. Zoveel zelfs dat het landgoed, met de kersenboomgaard en uw huis, op 22 augustus wordt geveild. Als er geen wonder gebeurt.

Ljoebov

Gelukkig geloof ik in wonderen.

Is dat alles wat je me wou zeggen?

Fris

Dat is alles en dat is genoeg, lijkt me zo.

Ljoebov

Verder niets?

Fris

Nee, verder niets. Alsof het niets is.